

under rette Forhold maatte blive optagen til Forhandling igen. Jeg antager, det vilde finde Tingets Øre, hvis den højtærede Regering vilde meddele Tinget noget om, hvorledes og hvornaar der er forhandlet derom; og hvilke Udsigter der maatte være for en lykkelig Genoptagelse af disse Forhandlinger. Tilvejebringelsen af en Telegrafforbindelse med Island er ikke nogen særlig islandsk Interesse, det er en Ragsinteresse, og denne Sags Udførelse vil formentlig maatte ske under Ledelse af den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det er vistnok ogsaa under dette Ministerium, at de tidligere Forhandlinger ligge.

Til det samme Ministerium vilde jeg gerne henvende en Bemærkning om en Sag, der saa ofte har været fremført her, men hidtil ikke med større Nytte, nemlig den gamle Forbindelse mellem Sjælland og Jylland: Kalundborg—Aarhus-Routen. Der er ikke gaaet nogen Samling hen, uden at det er blevet paatalt, at den betjenes ufuldkomment, Skibene kunne ikke holde Togforbindelsen. Andre Ufuldkommentheder ved Skibene kunne være følelige nok, men ere ikke saa væsentlige som den, at de ikke kunne holde Togforbindelsen; i Magsvejr og i Vejr, som ikke kan kaldes Uvejr, maa de absolut kunne dette, naar Staten giver et aarligt Tilskud paa 50,000 Kr. Det er et billigt Ønske fra Landsdelene paa begge Sider af Farvandet.

Man har i det sidste Aarstid set nogle baade paa Sjælland og i Jylland omgaas med Fremtidsplaner om en Dampfærgeforbindelse over Kattegat, navnlig til Juelsminde eller til Hov. Jeg tror ikke ret paa disse Forbindelser, jeg tror, det er rettest at beholde den gamle, historiske og økonomisk fordelagtige Forbindelse mellem Kalundborg og Aarhus. Skal man endelig drøfte videre Fremtidsplaner, forekommer det mig, at den Plan, der blev fremsat i 1900, og som gaar ud paa en Jernbane ud paa Refsnæs, en Jernbane paa langs af Samsø og Dampfærge over de 2 Sunde, hvortil Kattegattet herved reduceredes, er den bedste; men det er jo Fremtidsplaner, som der ikke er særlig Anledning til at gaa ind paa. Hvad Nutiden kræver, er, at Skibene, der gaa i den nuværende Route, ere saadanne, at de kunne løse deres Op-gave. — Jeg vil samtidig fremdrage et andet lille Nutidsspørgsmaal fra de samme Farvande, nemlig Forbindelsen med Sejro. Jeg har tidligere haft Anledning til at nævne, at denne Ø er ganske ekseptionelt daarligt stillet, idet den ikke har nogen

Forbindelse med Sjælland. Den Havn paa Sjællandssiden, den tidligere har haft ved en Holm, der hedder Storevroy, blev ved en foretagen Inddæmning ødelagt, og et Depositum, som af Entreprenørerne var givet til Statskassen for Vedligeholdelse af Havnen, er i sin Tid tilbagegivet Entreprenørerne, uden at Forpligtelsen til at vedligeholde Havnen er bleven opfyldt. Sejro har altsaa et dobbelt Krav paa Statskassen, for det første det, som enhver Ø har med Hensyn til Bistand til Anlæg af en Havn, men dernæst ogsaa det, at Staten har stillet Sejros Befolkning særlig ugunstigt ved — vistnok ikke tilstrækkelig vel overvejet — at tilbagegive et Depositum, som skulde være bevaret af Hensyn til Havneanlæggets Vedligeholdelse. Det er mig bekendt, at der nu i Efteraaret har været en Ingeniør paa Øen for at undersøge Forholdene med Hensyn til et Havneanlæg, men paa Finanslovforslaget findes intet derom. Jeg tillader mig at lægge Ministeriet for de offentlige Arbejder denne Sag paa Sinde, og det skulde glæde mig, hvis vi i Løbet af Samlingen kunde erfare noget om Sagens Fremme.

Naar man taler om disse eller lignende Forbedringer, kommer man med Nødvendighed tilbage til det Spørgsmaal, som flere ærede Talere have dyalet ved, nemlig hvorledes man skal raade Bod paa den Vanskelighed, som fremkommer ved de stigende Indtægter og de stigende Udgifter, stigende til alle de Formaal, som høre med til Folkets og Landets Ud-vikling. Jeg vil tillade mig derom at fremsætte en Bemærkning, som angaar Skattelovene. Det er med stor Tilfredsstillelse, at jeg har set, at den højtærede Finansminister ikke har foretaget en overilet Forelæggelse af Skattelovene. Det glæder mig overordentligt, at han har optaget Skattelovene til sin egen selvstændige Overvejelse og Behandling, inden de komme til at foreligge os. Jeg lover mig deraf et godt Udbytte. Nu synes jeg, at naar Forholdet er det, at Indtægterne vige, og at Udgifterne paa mange Omraader nødvendig maa stige, maa man nødvendigvis udse en Skat af de nuværende eller af dem, man vil indføre, til egentlig Bærer af Differencen mellem de almindelige Indtægter og de almindelige Udgifter, og da kan der fornuftigvis ikke være Tale om andet, end at den Skat, der her bør være den bærende, er Indkomstskatten, ikke Formueskatten — den bør være fast — men en Indkomstskat, som efter min Mening helst bør være saaledes, at den